

August 23, 2015

Spanish banks are vulnerable according to the IMF.
The teacher Joaquín Maudos analyzes the four vulnerabilities that the IMF has found in Spanish entities in its latest report.
PAGE 4

France is not making progress with 'macronomics'.
Minister Macron symbolizes the acceptance of Brussels' guidelines to prioritize budgetary rigor and a supply-side policy based on exports. **P.5**

INSIDE
A GREAT OFFER
OF ADS AND
THE WEEKLY
MOTOR
SUPPLEMENT

ALTERNATIVES

ARASH AF8

Jugant a fer cotxes

Albert Boet

De modelar el seu propi cotxe a escala real amb Porexpan i fibra de vidre a posar a la venda un superesportiu de 200.000 euros. Aquesta és la magnífica història d'Arash Farbound, un britànic d'origen iranià que, tornant de les 24 hores de Le Mans del 1998, va quedar meravellat del Porsche 911 GT1, va decidir fer la seva pròpia rèplica.

Un projecte que va acabar amb el suport de l'ajuda finançera de l'empresa farmacèutica familiar i el resultat del qual va aixecar admiració a l'Autopòrt Show. Era un cotxe inviable

però el seu segon projecte, ja amb el nom Farbound, el GTS, sí que va arribar a trepitjar la carretera. El va vendre a uns fons d'inversió que li va canviar el nom pel de Farbijo GTS i que finalment va comercialitzar Ginetta com a F400.

Aquesta venda va ser el reconeixement econòmic per crear Arash Motor Company i començar un projecte seriosament de zero. Primer va ser l'AF10, un prototíp que va tenir excel·lents crítiques i que en el fons no deixava de ser un assaig per al que seria el definitiu Arash AF8, que es va presentar ara fa un any. I 365 dies després l'Arash AF8 comença la comercialització de les 25 unitats pre-

vistes. I ho fa després d'haver participat en la parada prèvia de les 24 Hores de Le Mans del 2015. Divuit anys després, Arash Farbound i el seu AF8 eren els protagonistes de les mirades, com al seu dia ho va ser el Porsche 911 GT1, el *culpable* de tot.

Si un cotxe va ser el que va inspirar el seu somni, en les línies dels Arash AF8 també s'hi poden veure influències aerodinàmiques dels esportius més moderns. Així McLaren i Ferrari

ARASH AF8

Fabricant: Arash Motor Company
País: Regne Unit
Any: 2015

Motor: V8 - 7 litres
Potència: 550 CV
Unitats: 25
Preu: 200.000 euros

han deixat la seva herència estètica sobre la carrosseria de fibra de carboni de l'AF8. Uns materials lleugers que s'han fet servir a tot el cotxe amb l'alumini per deixar el pes total del cotxe en uns ajustats 1.200 quilos. I estèticament no pot negar-se la seva agressivitat. Amb un morro curt i amb tota la part motriu davant de l'eix posterior, l'habitacle sembla que es vol amagar en una carrosseria que amb prou feines supera el metre deu d'alcària. Per solucionar l'accés, o "descens", al cotxe amb aquesta alçada tan limitada, Arash ha optat per dissenyar unes portes d'obertura vertical. Un petit aleró posterior i les dimensions dels pneumàtics posteriors garanteixen, si més no visualment, una adherència a l'asfalt excel·lent.

La potència arriba amb un motor LS7 d'origen Chevrolet, un propulsor de vuit cilindres en V de set litres, que de sèrie entrega 505 CV però que amb una opció de preparació de la mateixa Arash permet assolir els 550 CV gràcies a una presa d'aire i escampaments especials. Aquesta potència juntament amb el pes contingut ja és indicatiu d'excel·lents prestacions; de 0 a 100 en 3,5 segons i una velocitat màxima propera als 320 km/h.

Les 36 primeres unitats de l'Arash AF8 es comercialitzaran en el color groc amb què s'ha donat a conèixer el cotxe en els últims certàmens. Encara que si el client ho vol se li pot lliurar sense pintar, deixant a la vista la fibra de carboni que usteix aquest nou superesportiu britànic.

Un estudi elaborat per la consultora Ernst & Young manifesta que el sector de la cultura als països de la Unió Europea dóna feina a més de set milions de persones, cosa que significa un percentatge del 3,3% del total dels assalariats del mercat global, i es converteix en la tercera indústria que més ocupació genera en els 28 països, a més de disposar, prenent en consideració la gegantina taxa d'atur entre els joves, del 19% de treballadors que no superen els 30 anys.

Mentre l'ocupació queia de manera espectacular en l'últim lustre al mercat laboral europeu, en el període 2008-2012 la indústria de la

LES XIFRES DE L'ART

La cultura com a motor econòmic

Carlos García-Osuna

Un estudi elaborat per la consultora Ernst & Young manifesta que el sector de la cultura als països de la Unió Europea dóna feina a més de set milions de persones, cosa que significa un percentatge del 3,3% del total dels assalariats del mercat

cultural va augmentar els seus llocs de treball en un 0,7%, i s'estima que els propers anys el volum d'ocupats del sector podrà disparar-se fins als 10 milions de llocs de treball nets, la qual cosa farà que creixés gairebé un 33% respecte a les dades actuals.

La facturació anual del món de la cultura a la Comunitat Econòmica Europea suma 536.000 milions d'euros, cosa que dóna idea de la potència d'un sector penalitzat amb

la cultura com a motor econòmic primordial als països desenvolupats és una cosa que queda demostrat de manera palmària amb les xifres que s'exposen en els paràgrafs anteriors d'aquest article, però no és únicament valorable el fet cultural per la xifra de negoci que mou, sinó que també és fonamental per la seva importància per educar en valors de respecte a la diferència i solidaritat.

Jaime Reina

EXPOSICIONS

Relleu de Pedro Quesada

Tomás Paredes

Quesada és un jove escultor figuratiu que dibuixa com els àngels i que pinta. És a dir, està ben format i proveït de tècnica i ofici. A més, va ser ajudant d'Antonio López durant deu anys. Però, tot això, que importa, no és el que l'avalà; el que l'enalteix és la seva escultura i la seva manera de veure i fer el relleu amb dignitat.

Dibuixa amb facilitat per encairar formes, modela amb mans de seda, protegeix la innocència i vola amb l'harmonia. Pedro Quesada (Madrid, 1979) va fer la seva primera exposició individual a Marmurán, aquest any en va fer una altra d'individual Luis Gurrarán.

Té un reguitzell de seguidors que volen alguna cosa de la seva autoria: un caparró de nen, un retrat, una figura amb perfum degastà o un relleu, sobretot d'argila, que és quan frega l'ambrosia.

El relleu exigeix i paga. El relleu és ple de trampes, qui les resol ha entrat a l'Olimp. Els seus preus, entre 500 i 7.000 euros, són modestos en relació amb el que ofereix. Qui no comprí arà, pagarà més, molt aviat, o no el tindrà a la seva col·lecció.

'FIGURA DRETA'
(2015) Pedro Quesada.
Galeria Luis Gurrarán, Madrid.
Modelatge de cera i escaiola
T: 91-308-47-64

ART CRITICISM

view the full page in Catalan
view the full page in Spanish

Collect art?

Juan Bufill

A few weeks ago, gallery owner Marc Domènec shared some information with me that I find significant, even paradigmatic, regarding contemporary art collecting. To good collecting and to misguided collecting. It turns out that some of the exceptional works by Jean Dubuffet that this Barcelona gallery exhibited last spring to critical and public acclaim, but which went unsold, were sold at public auction at the beginning of summer for much higher prices. Works that were offered in Barcelona for €20,000 sold for three times that amount (€60,000), and those offered for €60,000 or slightly more fetched up to €400,000. In other words, in clear market terms: Dubuffet's prices have already skyrocketed. The museum

or collector wishing to acquire a from now on, one of his works will command prices three or five times higher than they were two months ago. What seemed expensive now seems cheap. What was perhaps affordable may no longer be. To put it simply: many potential collectors have already missed the boat. This train is not coming again. And what just happened with Dubuffet is not a mere anecdote. On the contrary, it is a constant in the history and market of art. It seems unthinkable now, but a Klee painting still commanded affordable prices in the early 1960s. And let's not forget Joan Miró, with what he received for the entire series of the *Constellations* he could only afford... an automatic washing machine! And the change was small. And today, who are the underrated equivalents of Klee, Miró, and Dubuffet?

PORTAL DE LA PAU
Late 1940s,
photograph by
Marti Gasull Coral

EXPOSICIONS

Atenció!, Sara Landeta

T. Paredes

Segueix la seva obra des del 2011 i les etapes que ha anat seguint la seva vida fins ara han estat de solidesa i sorpresa. Perquè ha demonstrat la seva capacitat per a la plàstica i excel·lent tècnica, sorprenent per la seva qualitat. La seva exposició individual més recent, *Medicina com a metàfora*, pot enganyar l'pectador per la brillantor del seu dibuix. Però no és només una magnífica dibuixant, hi ha molt més.

En la seva sèrie *llibre Ursids* va desplegar un gran talent plàstic, ambició iconogràfica. Ara, es tracta d'uns ocells, dibuixats amb llapis de colors sobre caixes de medicaments, intentant una reflexió sobre la reacció davant la malaltia i els fàrmacs que les curen o aturen.

Sara Landeta (Santa Cruz de Tenerife, 1985) transcendeix el missatge i imposa el poder de les seves imatges, que són la seva garantia més gran. Aquests últims ocells de colors, preus: 400 euros. Tel.: 91-521-62-68

'DECORTIN 5 MG'
'SMG/STONECHAT S COCK' (2014)
Sara Landeta.
Llapis de colors

sobre caixa de fàrmacs. Galeria 6más1, Madrid.
Preu: 400 euros
Tel.: 91-521-62-68

missatge i imposa el poder de les seves imatges, que són la seva garantia més gran. Aquests últims ocells de colors, preus: 400 euros.